

той два пѣти изново се връщатъ на папския престо-
 лъ, а на това най-много му помогнали негови-тѣ
 еродници, които крали и плячкали заедно съ него.
 Като докопа и втори пѣтъ папска-та корона, а нѣ-
 маше сила да я одържи, той я изнесе на *мезатъ* и
 въ 1045 год. купи папско-то достоинство Григорий VI.

Като прочетѣ този дълъгъ редъ отъ чудесни и
 току-рѣчи невѣроятни скандали, читателя, който мал-
 ко е упознатъ съ история-та на срѣдния вѣкъ, ще
 си помисли че папство-то съвсемъ паднало и изгуби-
 ло въ очи-тѣ на европейски-тѣ народи своя-та важ-
 ностъ. Ала той би се много излъгълъ, ако мисли
 така. Папство-то, което обезчестило себе-си съ свои-
 тѣ пороци и пресѣпления, би на него време току-
 рѣчи най-силно. Въ 1045 год. паство-то се продавало
 на мезатъ като сѣка друга стока, а пакъ въ 1073 г.
 сѣдялъ вече на престола Хилдебранъ — същия он-
 зи Григорий VII, който принудилъ нѣмския импера-
 торъ Хенриха IV да стои три дни на открито небе
 въ Каназекния дворецъ, само по една риза и босъ,
 като единъ грѣшникъ, който се кае и моли за опрош-
 тение. Въ края на XI вѣкъ, папа Урбанъ II дигналъ
 цѣла Европа ерѣшту Мохамеданци-тѣ, които били
 превзели свети-тѣ мѣста. А въ XIII вѣкъ Инокентий
 III обърналъ сичка южна Франция въ окървавена и
 изгорена пустиня, и основалъ ордена (реда) на про-
 сяшки-тѣ калугери. Негова наследникъ Григорий IX
 установилъ сѣдовиште-то на страшна-та инквизиция.

Какъ ще си истълкуваме сега сички-тѣ тѣзи
 противорѣчия? Пали-тѣ биятъ, затварятъ ги като нѣ-